

Kroner, som her ere opstillede, ikke fra Udvalgets Side kunne betragtes som en Grændse for det Beløb, der bør offers i saa Henseende, thi det er vistnok de Fleste af os klart, at man efterhaanden maa komme høiere op, men det er en Begyndelse for at sætte en Virksomhed i Gang, der i det Mindste i enkelte Egne her paa Sjælland har vist sig at være af stor Betydning for en bedre Dyrtæning af Huslodderne. Hvad selve Forbelyningen af Summen angaar, antager Udvalget, at det vil være hensigtsmæssigt, om Ministeriet benyttede de samvirkende Landboforeninger som Mellemed til Uddelingen af denne Sum, thi det er en Selvfølge, at Ministeriet vanstelig kan paatage sig det, og dersom det altsaa skal ske, saaledes at den tilsigtede Nytte naaes, kræves der en hel Del lokal og personal Kjendskab og Ledelse af de paagjældende Rejseexpeditioner af enkelte kjendte Folk, og alt dette vil utvivlsomt de samvirkende Landboforeninger være det bedste Mellemed til at tilveiebringe.

Det Afsnit af Betænkningen, som er Gjenstand for Forhandling nu, indeholder nogle Samraad og Bemærkninger, hvorom jeg skal yttre et Par Ord. Der findes i Nr. 21 i Betænkningen en Bemærkning om, at der har været Samraad vedrørende Seiladsen paa Frederik den 7des Kanal. Den sigter til et Ønske om, at denne Seilads kunde blive fri; men saavidt mig bekjendt — det er rygtevis blevet meddelt — vil et Lovforslag om denne Sag kunne ventes fra Regjeringens Side. Jeg skal derfor ikke for Dieblirket komme nærmere ind paa denne Sag. Under Nr. 22 i Betænkningen, vedrørende de kongelige Bygninger, er der et Forbehold med Hensyn til Sjandsættelsen af Amtmandsboligen paa Aalborg Slot. Dermed forholder det sig saaledes, at der fra flere Sider er yttret Ønske om, at man i Stedet for at reparere Amtmandsboligen paa Aalborg Slot, rev det ned, byggede en ny Amtmandsbolig og solgte Slottet med den tilhørende Grund til Aalborg Kommune, som derigjennem vilde blive sat i Stand til at faae en bedre Forbundelse med sin Havn, en lettere Afgang fra denne til Byen, og en bedre Plads for Skibe til at lægge til. Der har imidlertid fra Ministeriets Side været gjort gjældende, at en saadan Opgivelse af det gamle Aalborg Slot af arkæologiske Grunde var uheldig, og jeg skal tiustaa, at for Udvalgets Vedkommende er dette Spørgsmaal ikke klart. Betydningen af Aalborg Slots arkæologiske Værdi er os i dette Dieblit ikke saaledes oplyst, at vi kunde tage nogen Beslutning derom. Det er navnlig tvivlsomt, om den arkæologiske Betydning af

den gamle Bygning gjælder. Andet end een af Bygningens Floie, som muligvis ikke har det Mindste med Amtmandsboligen at gjøre. Denne er i en Bindingsværksfløi af Slottet og har næppe nogen saa stor Værdi, at den har nogen Betydning. Dette Spørgsmaal burde aabenbart undersøges, forinden man gaar til det her foreslaede Beløb. Stulde det vise sig, at der virkelig er kunstneriske og historiske Mindre, der kræve Amtmandsboligens Bevarelse, saa er der ingen Tvivl om, at det er rigtigt at gaa til en Reparation af den. Men skulde det vise sig, at det kun delvis var Tilfældet, kunde der maaste være Grund til ved 3die Behandling at gaa længere ned med Hensyn til den her foreslaede Sum, altsaa negte Sjandsættelsen af Amtmandsboligen, som i saa Tilfælde skulde rives ned. Spørgsmaalet ønskes derfor fra Udvalgets Side nærmere oplyst og behandlet inden 3die Behandling, og det er muligt, at der i saa Henseende vil komme et Vædringsforslag om at negte Beløbet. Jeg maa gjøre opmærksom paa Udvalgets Bemærkning i Anledning af Plantørstedets Opførelse ved Skjødstrup-Nal Plantage. Jeg antager, at den ærede Minister selv vil indrømme, at det ikke er den mest konstitutionelle Maade at gaa frem paa, at benytte en Bevilling, der er givet til det Hele, til derved at opføre det Halve, og saa bede om Resten til næste Aar. Smidlertid har man ikke med Hensyn til selve Opførelsen af Plantørstedet villet lægge Arbeidet Hindringer i Veien i Aar, idet man gaar ud fra, at Ministeren selv gennem sin Erklæring vil afgive Garanti for, at noget Saadant ikke gjentager sig. — Dernæst er der et Samraad, der findes omtalt under Nr. 33, nemlig et Samraad, der er holdt om forskellige Forhold vedrørende Udførselen af dansk Smør. Det er ikke min Hensigt at komme ind paa alle de Forhold, der have været berørte her, da det næppe er hensigtsmæssigt og heller ikke er til nogen Nytte efter det Stadium, hvorpaa denne Sag i det Hele taget staar, idet der er mange Undersøgelser, som ikke ere fuldendte, og som efter, hvad Ministeren har meddelt Udvalget, stadig ere Gjenstand for Ministeriets Opmærksomhed, og som det næppe vil være rigtigt paa det Trin, hvorpaa de nu befindes sig, at gjøre til Gjenstand for offentlig Forhandling. Derimod er der et Spørgsmaal, som jeg skal nævne, som skyldes Oplysninger fra Ministerens Side i det sidste Samrådsmøde. Det er den Betydning, som en vis Agitation imod det danske Smør i England har faaet, en Agitation, som synes at gaa frem med mindre forsvarelige Midler, idet